

برنده چهارمین دور انتخابات

بازهم چاويز است

«هوگو رافایل چاويز فریاس» (متولد ۲۸ جولای ۱۹۵۴) پنجاه و سومین رئیس جمهور کشور وینزویلا است. چاويز به عنوان رهبر «انقلاب بولیواری» شناخته می‌شود. او مؤسس حزب چپ‌گرای «جنبش جمهوری پنجم» است.

هوگو چاويز در سال ۱۹۹۸ به عنوان رئیس جمهور وینزویلا انتخاب و در ماه فبروری ۱۹۹۹ رسماً مقام را عهده دار شد.

چاويز، فرد نظامی بود و طی دوران خدمت خود در بخش نظامی وینزویلا، یک نیروی انقلابی در داخل نیروی نظامی وینزویلا ایجاد کرد و در سال ۱۹۹۲ کودتای نافرجام جهت سرنگونی «کارلوس اندرس پرس» رئیس جمهوری وقت وینزویلا را ترتیب داد. پس از کودتا دستگیر شد. او پس از سپری کردن دو سال در زندان توسط «رافایل کالدرا» رئیس جمهور وقت وینزویلا مورد عفو قرار گرفت. از این زمان به بعد او از نظامی بودن فاصله گرفت و وارد عرصه سیاسی شد.

وی به عنوان یک رهبر چپ‌گرا و یک «سیمون بولیوار» امروزی - قهرمان استقلال امریکای لاتین از استعمار هسپانیا - در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۹۹۸ شرکت کرد و به عنوان رئیس جمهور وینزویلا از سوی مردم این کشور برگزیده شد. هوگو چاويز پس از در اختیار گرفتن مقام ریاست جمهوری دست به اصلاحات گسترده‌ی - موسوم به انقلاب بولیواری - در بخشهای سیاسی و

اقتصادی ونزوئلا زد. این اصلاحات مبنای قضاوت طرفداران و مخالفان چاويز درباره سياستهای وی طی دوران ریاست جمهوری اش شد.

طرفداران چاويز، وی را رهبر مردم گرا و قهرمان فقرا می‌دانند، در مقابل مخالفین وی، چاويز را مردی مخالف سياستهای اقتصادی توصيف می‌کنند. چاويز در مقام یکی از مخالفین سياستهای امریکا و اروپا در امریکای جنوبی ظاهر شده و تمام تلاشهای خویش را متوجه اتحاد و همبسته گی میان کشورهای امریکای لاتین و جهان سوم کرده است. او یکی از طرفداران «فیدل کاسترو» است، از تصمیمهای اقتصادی و سیاسی وی حمایت می‌کند. «جورج دبلیو بوش» (سابق رئیس جمهور امریکا) از جمله شخصیتهای سیاسی بود که همواره از سوی هوگو چاويز شدیداً مورد انتقاد قرار گرفته است.

او در ۲۰۰۷ پیشنهادی ارایه کرد که مطابق با آن برخی از کشورهای امریکای جنوبی و امریکای لاتین این امکان را یافتند که بهای ۴۰ درصد از نفت خریداری شده از ونزوئلا را برای ۲۵ سال، با سود تنها یک درصد، عقب بیاورند. مخالفین چاويز او را متهم می‌کنند از ثروت نفتی کشور برای گسترش نفوذ سیاسی خود و دولت کیوبا در سراسر منطقه استفاده می‌کند.

هوگو چاويز، در دور اول ریاست جمهوری خود بر ونزوئلا دوران پر تلاطمی را سپری کرد. چاويز در سال ۲۰۰۲ از يك کودتا و اقدام به آدم ربایی جان سالم به در برد و توانست خود را در مقام ریاست جمهوری حفظ کند. او همواره ایالات متحده امریکا را به طرح ریزی و اقدام به برپایی این کودتا متهم کرده است.

هوگو چاويز پس از پیروزی در انتخابات ۳ دسامبر ۲۰۰۶ برای شش سال دیگر به ریاست جمهوری ونزوئلا برگزیده شد. [سومین پیروزی چاويز]

به تاریخ هشتم ماه اکتوبر سالجاری، باشنده گان (هواخواهان چاويز) با رقص و پایکوبی در جاده های کاراکاس، برای چهارمین بار انتخاب چاويز را در پُست ریاست جمهوری جشن گرفتند. در انتخاباتی که ۸۱ درصد از باشنده گان وینزوئلا شرکت کرده بودند، چاويز ۵۴ درصد آن را از خود کرد و برای چهارمین بار به حیث رئیس جمهور وینزوئلا انتخاب گردید. [چهارمین پیروزی]

هوگو چاويز با هدف بهبود وضعیت رفاهی مردمان کشورش و کاهش اختلاف شدید طبقاتی برنامه‌های مبتکرانه‌ی بی را در اقتصاد ونزوئلا به اجرا درآورد. موفقیت این برنامه‌ها به تحول چشمگیری در زندگی جمعیت فقیر ونزوئلا منجر شده و او را به صورت قهرمان ملی مردم امریکای لاتین درآورده است. از اصلاحات «چاويز» در اقتصاد وینزوئلا می‌توان به این موارد اشاره کرد:

- ملی کردن برخی از صنایع بزرگ که دارای عواید سرشار اند،
- کاهش قدرت شرکتهای چندملیتی و محدودیت در فعالیتهای آنها،
- ساختن صدها هزار منزل رهائشی ارزان قیمت در نقاط مختلف کشور و واگذاری آنها به مردم،
- مبادله نفت - مهمترین منبع درآمد وینزوئلا - با محصولات و خدمات کشورهای وارد کننده نفت؛ به طور مثال وینزوئلا در بدل نفتی که در اختیار کشور کیوبا قرار می‌دهد، از دوکتوران و معلمان کیوبایی برای توسعه کشور استفاده می‌کند.
- افزایش روابط اقتصادی با ایالات متحده امریکا، به طوری که امریکا با اختلاف بسیار زیادی به مهمترین شریک تجاری این کشور تبدیل شده است.
- در طول ریاست جمهوری چاويز در بین سالهای ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۴ رشد اقتصادی وینزوئلا به ۱/۲٪ سقوط کرد. ولی با افزایش درآمدهای نفتی و پایان اعتصابات در صنعت نفت وینزوئلا، رشد اقتصادی افزایش پیدا کرد و در سال ۲۰۰۷ صادرات نفت و گاز ۹۰٪ محصولات وینزوئلا را تشکیل می‌داد. در سال ۲۰۰۶ تجارت با ایالات متحده امریکا ۵۳٪ کل تجارت وینزوئلا را تشکیل می‌داد. میزان تورم در سال ۲۰۰۸، ۳۱/۴٪ بود. هوگو چاويز در سال ۲۰۰۷ اعلام کرد که وینزوئلا باید از بانک جهانی خارج شود. پس از ملی شدن یک پروژه نفتی در وینزوئلا و خروج شرکت امریکایی «اکسون موبیل» از این پروژه، این شرکت به وسیله شکایتهایی در کشورهای انگلستان، هالند و امریکا موفق به مسدود سازی ۱۲ میلیارد دلار از داراییهای شرکت نفت دولتی وینزوئلا شد.

خدمات صحی و آموزشی در دسترس مردمی قرار گرفته که پیوسته از آن محروم بوده اند. بسیاری از خانواده های فرودست جامعه صاحب خانه های - گر چی کم کیفیت - شده‌اند و صدها هزار محل اشتغال در بخش عمومی ایجاد شده است. عرضه مواد غذایی ارزان در محلات فقیرنشین نیز از دیگر سیاستهای دولت چاويز بوده است. اعطای حقوق فرهنگی به اقلیتهای قومی و بومی نیز بخش دیگری از کارنامه چاويز را تشکیل می‌دهد.

بنابر گزارش نشریه گاردین، هوگو چاوز وعده داده که سیاستهای نفتی جهان را دگرگون کرده و تولید نفت ونزوئلا را افزایش و با دو برابر کردن حجم صادرات نفت به آسیا، وابسته گی این کشور به بازار امریکا را کاهش دهد.

بر اساس مطالعات جدید، ونزوئلا اخیرا با پشت سر گذاشتن عربستان، به بزرگترین دارنده ذخایر نفتی اثبات شده جهان تبدیل شده است.

شرکت «بریتیش پترولیم» در سالجاری منتشر کرد: «ونزوئلا ۲۹۶/۵ میلیارد بیرل ذخایر نفتی در اختیار دارد که ۱۰ درصد بیش از ذخایر نفتی عربستان و ۱۸ درصد کُل ذخایر نفتی جهان به شمار می رود. با توجه به حجم فعلی تولید ونزوئلا، این کشور تا ۱۰۰ سال آینده نفت کافی برای صادرات خواهد داشت.»

وی تولید نفت ونزوئلا را افزایش داده و وابسته گی کشورش را به بازار امریکا از طریق دو برابر کردن صادرات به آسیا کاهش خواهد داد. برای رسیدن به این هدف، ونزوئلا قصد دارد ۲ خط لوله از طریق کلمبیا به اقیانوس آرام احداث کند که می تواند هزینه و زمان انتقال نفت به چین و سایر بازار های آسیایی را کاهش دهد.

منابع استفاده شده: وینزوئلا ویکپدیا.